

[Glensgård]

ringen lagde op. Det var en meddelelse, som finansministeren gav, oven i købet i fortrolighed og med trussel om fængsel, og jeg ved ikke hvad. Jeg ved godt, at økonomiministeren så i weekenden bare drøede historien ud, det er en anden side af sagen, men finansudvalgets medlemmer havde næsten galgen stående uden for døren. Det tror jeg oven i købet at udvalgets formand kan bekræfte.

Finansministeren nævnte, at de konservative jo sagde nej til disse lovforslag, og det skal vi takke de konservative for. Men jeg må erklære mig enig med finansministeren i, at skulle der have været nogen som helst rimelig og fornuftig forklaring på de konservatives holdning, så skulle der have været stillet et ændringsforslag om at nedsætte de 21 mia kr. med 3½–4 mia kr. Det er der ikke, og det er, fordi de konservative ikke har en økonomisk plan for deres egen politik, men hele tiden spørger regeringen: vil I ikke godt fremlægge den, så kan vi tage stilling til den? Hvad om de konservative selv stillede sig op og sagde: vi ønsker, det skal gennemføres på den og den måde, i stedet for at spørge regeringen om, hvad den vil? Jeg troede helt ærligt, at ethvert parti i dette folketing i hvert fald inderst inde havde en idé om, hvordan det skulle foregå, men det har man altså ikke. Man spørger regeringen, og så tager man stilling til regeringens handlemåde.

Men vi skal da sige tak til de konservative, fordi det nu er gået op for dem, at vi ikke kan lånefinansiere alt. Så er der kun tilbage at håbe, at de konservative tager endnu mere ved lære, således at vi ved behandlingen af det kommende finanslovforslag kan få udarbejdet nogle rimelige ændringsforslag, som klart viser, hvilken vej oppositionen vil i forhold til regeringens økonomiske politik, hvilke ændringer der skal til for, at oppositionen er tilfreds. Vi byder de konservative velkommen og håber, at læretiden bliver meget kort, således at vi kan få et fornuftigt svendestykke fra de konservative ved behandlingen af det kommende finanslovforslag.

Palle Simonsen (KF):

Jeg takker hr. Glensgård for bemærkningerne. Jeg skal til glæde for hr. Glensgård undlade at komme med nogen kommentarer til fremskridtspartiets økonomiske plan. Den

har vi for så vidt diskuteret tilstrækkelig mange gange her i folketinget.

Jeg har tidligere i dag udtrykkelig sagt, hvad baggrunden er for vores stillingtagen her i dag. Hvis hr. Glensgård ville læse lovforslagene igennem, så ville han se i stribet af lovforslag her i folketinget, som giver udtryk for en anden økonomisk politik. Der ligger svaret. Det er den ene side af sagen.

Den anden side er den, at vi heldigvis ikke er så uansvarlige som fremskridtspartiet, der bare tror, at man kan feje det hele af vejen. Vi har udtrykkelig sagt, at der er ikke nogen lette løsninger på dette problem. Det, vi ønsker med vores afstemning i dag, er at sige til regeringen, at nu er det nødvendigt, at man får drøftet disse ting for at få situationen vendt. Men vi tror ikke, at problemet kan løses hverken i dag eller i morgen.

Camre (S):

Jeg skal ikke kommentere de betragtninger, som hr. Glensgård gjorde vedrørende landets gældsætning i udlandet. Hvis jeg har kigget rigtigt på dagsordenen – og det mener jeg at jeg har – så er vi ved første punkt, der drejer sig om indenlandske statslån, men det, hr. Glensgård talte om, var låntagning i udlandet. Så vidt jeg kan se, kommer det under næste punkt.

Derimod vil jeg godt sige til de bemærkninger, som hr. Askjær Jørgensen gjorde, at det virkelig kræver kendskab til mere end almindelig logik at forstå baggrunden for den argumentation, fremskridtspartiet kører frem med.

Da vi umiddelbart før jul behandlede finanslovforslaget for 1979, argumenterede fremskridtspartiet stærkt imod det underskud, der var på dette budget. Man fremsatte nogle ændringsforslag, som ville have medført en balance mellem indtægter og udgifter for staten. Det måtte vi naturligvis afvise, fordi det ville betyde en kontraktion, en stramning, af den økonomiske politik med flere ledige til følge.

For at neutralisere nogle af de virkninger, som dette underskud ville have, og som jeg forstår at fremskridtspartiet er modstander af, så udbyder man nu et indenlandsk statslån, der opsuger denne likviditet, og så kommer fremskridtspartiet gud hjælpe mig og går imod. Det er ikke let at forstå, at man i dag